

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om specialiserad sjukvård, 40 § folkhälsolagen och 7 § lagen om Helsingfors universitetscentralsjukhus

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås sådana ändringar i lagen om specialiserad sjukvård, folkhälsolagen och lagen om Helsingfors universitetscentralsjukhus att för kostnaderna för läkares grund- och specialiseringsutbildning betalas en kalkylmässig ersättning av statsmedel till samkommuner som är huvudmän för universitetssjukhus, till kommunförbunden för sjukvårdsdistrikt och folkhälsoarbete, kommuner, statliga sinnessjukhus och till andra producenter av hälso- och sjukvårdstjänster vars verksamhetsenhet används av ett universitet för specialistutbildning. Enligt propositionen betalas universitetssjukhusen ersättning enligt antalet medicinska examina. Andra verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården betalas ersättning enligt antalet utbildningsmånader.

Vidare föreslås att en samkommun som är huvudman för ett universitetssjukhus på kalkylmässiga grunder betalas ersättning av statsmedel för kostnader som föranleds av hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå. Anslaget kan också användas till kostnader för sådan hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå inom andra verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården som universitetssjukhusen samordnar på sitt specialansvarsområde.

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter om grunderna för och användningen av ersättning, och i regel är det länsstyrelsen som betalar ersättningen.

Propositionen anknyter till budgetpropositionen för 1997 och avses bli behandlad i samband med den.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft vid ingången av 1997.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Lagstiftning

I 47 § 1 mom. lagen om specialiserad sjukvård (1087/93) stadgas att till samkommunen för ett sjukvårdsdistrikt, i vilket det finns ett universitetssjukhus, på kalkylmässiga grunder betalas ersättning av statsmedel för läkarutbildning och medicinsk forskning.

Från ingången av 1994 blev fördelningsgrunderna för ersättningen kalkylmässiga på så sätt att ersättningen bestäms enligt antalet läkarexamina som har avlagts vid universitetet och antalet avhandlingar och vetenskapliga artiklar som publicerats vid universitetssjukhuset. Ersättningen fastställs genom att läkarexamina och de publicerade vetenskapliga forskningsrapporterna ges vägningskoefficienter (examens- och forskningspoäng) som varje år fastställs genom beslut av social- och hälsovårdsministeriet.

Före 1994 betalades ersättning av statsmedel för extrautgifter för undervisning och forskning i form av en procentandel (12 %) av universitetssjukhusets driftskostnader. Ingen ersättning av statsmedel anvisades särskilt för undervisning och forskning, utan den utgjorde en del av den interna finansiering som sjukhuset fick av staten. Statsrådet fattade den 14 oktober 1992 ett principbeslut om åtgärder för att förbättra balansen inom den offentliga ekonomin, och där påpekades att universitetssjukhusens specialstatsandel på 12 % blir kalkylmässig fr.o.m. 1994.

Läkarutbildningen och den medicinska forskningen medför merkostnader för universitetssjukhus, andra sjukhus och hälsovårdscentraler. För andra merkostnader än extra kostnader, med vilka avses de kostnader för läkarutbildning och klinisk forskning som vid universitetssjukhusen överskrider motsvarande kostnader vid andra sjukhus, får sjukhusen och hälsovårdscentralerna ingen separat ersättning. Dessa kostnader ingår i vård- eller behandlingsavgifterna.

Klinisk grundutbildning för läkare ges vid fem universitetssjukhus, och den kompletteras genom undervisning vid andra sjukhus och vid hälsovårdscentraler. Läkarnas grundutbildning ges vid några central-

sjukhus som s.k. satellitutbildning. Universitetet har ingått olika avtal med de hälsovårdscentraler som används som utbildningsplatser. Också specialistutbildningen ges huvudsakligen vid universitetssjukhus, men utbildning ges också vid centralsjukhus, kretssjukhus, hälsovårdscentraler och vissa andra verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården. Alla centralsjukhus bedriver forsknings- och utvecklingsverksamhet. Forskning som är jämförlig med den vetenskapliga forskningen vid universitetssjukhus bedrivs också vid centralsjukhus, men i klart mindre omfattning än vid universitetssjukhusen.

Enligt 40 § folkhälsolagen (1067/94) betalas till en kommun eller samkommun som svarar för en hälsovårdscentral och enligt 50 § lagen om specialiserad sjukvård (1068/94) till en kommun eller samkommun som svarar för ett sjukvårdsdistrikt enligt kalkylerade grunder ersättning av statsmedel för kostnader som föranleds av utbildning enligt 4 § förordningen om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården (1435/93).

Allmänläkare som arbetar inom socialskyddssystemet skall genomgå en minst tvåårig specialutbildning som betonar det praktiska arbetet. För att de arbetsmöjligheter som tilläggsutbildningen inom primärvården förutsätter skall tryggas, betalas kommuner eller samkommuner enligt kalkylerade grunder ersättning av statsmedel för kostnader som föranleds av tilläggsutbildning.

Enligt 7 § lagen om Helsingfors universitetssjukhus (1069/94) betalas för kostnaderna för ordnande av verksamheten till samkommunen och samkommunen Barnets Borg, som utgör en särskild samkommun, ersättning av statsmedel enligt 47 § 1 mom. och 50 § lagen om specialiserad sjukvård.

1.2. Bedömning av nuläget

De extra kostnaderna för läkarnas kliniska grundutbildning, specialiseringsutbildning och medicinska forskning täcks för närvarande genom en specialstatsandel som betalas till universitetssjukhus. Vid uppskattningen av det nuvarande systemets ekonomiska verkningar har som underlag använts

den kalkyl över kostnaderna för forskning och utbildning som Finlands Kommunförbund och universitetssjukhusen gjorde upp 1993. Enligt Finlands Kommunförbunds beräkningar uppgick universitetssjukhusens totala kostnader för läkarnas utbildning och forskning till 714 milj. mk enligt prisnivån 1991. Kalkylen gjordes utifrån sjukhusens kostnadsuppgifter under tiden för systemet med utgiftsbaserade statsandelar. Forsknings- och utvecklingscentralen för social- och hälsovården (Stakes) utförde 1996 en ekonometrisk undersökning av ersättningsgrunderna för specialstatsandelen till universitetssjukhusen (Ekonometrinen tutkimus yliopistosairaaloiden erityisvaltionosuuden korvauserusteista, 15/1996 Stakes). Enligt den uppgick universitetssjukhusens totala kostnader för läkarnas utbildning och forskning till 638—664 milj. mk 1994, beroende på vilken beräkningsmodell man valde.

År 1996 betalas universitetssjukhusen 650 milj. mk i ersättning för läkarnas utbildning och forskning i form av extra kostnader. Priset på en examens- eller forskningspoäng bestäms enligt de 650 milj. mk som för närvarande finns reserverade i statsbudgeten för undervisning och forskning på så sätt att undervisningens andel är 45 % och forskningens andel 55 % utslaget på antalet anmälda läkarexamina och forskningspoäng.

De för alla sjukhus gemensamma merkostnaderna täcks med kommunala avgifter. I synnerhet merkostnaderna för läkarnas specialiseringsutbildning fördelar sig ojämnt mellan sjukvårdsenheterna och belastar således olika kommuner och samkommuner på olika sätt. Detta missförhållande kan rättas till endast genom att staten på kalkylmässiga grunder betalar ersättning för dessa merkostnader till sjukhusen, hälsovårdscentralerna och de övriga verksamhetsenheterna inom hälso- och sjukvården. Största delen av läkarnas kliniska grundutbildning och specialiseringsutbildning ges vid universitetssjukhus. Den kliniska grundutbildning och specialiseringsutbildning som har getts vid andra än universitetssjukhus har kompletterat utbildningen vid universitetssjukhusen.

Ersättningen för läkarutbildning skall stöda de hälsopolitiska målen. För att läkarutbildningen skall ge bättre beredskap än för närvarande för de uppgifter som största delen av det praktiska läkar- och specialistarbetet består av, bör undervisningsprogrammet innehålla ett längre avsnitt än nu vid sådana

verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården som står utanför ett universitetssjukhus, dvs. inom primärvården och vid andra sjukhus. Om dessa betalades ersättning för merkostnaderna för utbildningen, kunde de medicinska fakulteterna använda dessa enheter i högre grad än nu, vid sidan av universitetssjukhusen.

Forskning inom diagnostik och behandling av sjukdomar samt inom rehabilitering höjer servicens kvalitet och kostnadseffektivitet på såväl lång som kort sikt. Utöver det bedrivs i synnerhet i anslutning till universitetssjukhusen sådan medicinsk, vårdvetenskaplig och annan hälsovetenskaplig forskning vars rön betjänar diagnostiken och behandlingen av sjukdomar samt rehabiliteringen i hela landet. En del av denna forskning bedrivs någon annanstans än vid universitetssjukhus, vilket i sig är ändamålsenligt. För kostnaderna för sådan forskning betalas dock ingen ersättning i dag, utan de bakas in i vård- och behandlingsavgifterna. Det vore ändamålsenligare om ersättning betalades också för kostnaderna för vetenskaplig forskning som bedrivs någon annanstans än vid ett universitetssjukhus. Vidare kan det noteras att det nuvarande ersättningssystemet har ökat forskningsaktiviteten, men det har inte nödvändigtvis stärkt övergripande forskningshelheter i tillräckligt hög grad.

Av specialstatsandelen för universitetssjukhus har hittills endast betalats kostnader för medicinsk forskning. Vid alla universitetssjukhus och vid vissa andra sjukhus bedrivs också annan forskning på universitetsnivå som hör till hälsovetenskaperna och som har betydelse för hela landet. Därför vore det ändamålsenligt om denna forskning fick en mer jämlik ställning än för närvarande när det gäller ersättningar av statsmedel. Riksdagen har i sitt uttalande, som ingår i svaret på regeringens proposition med förslag till lag om ändring av 47 § lagen om specialiserad sjukvård (RP 107/1993), förutsatt att saken utreds och ändringsförslag utarbetas.

1.3. Internationell praxis

Allmänt

Det kan allmänt konstateras att universitetssjukhusen också i andra länder anses ha merkostnader för undervisning och forskning som staten skall ersätta. Grunderna för tilläggsfinansiering har dock vanligen inte ut-

retts i detalj, och inga noggranna uträkningar av beloppet av merkostnaderna har gjorts. Beloppet av tilläggsfinansieringen fastställs i olika länder utgående från kostnaderna under tidigare år, förhandlingar eller politiska beslut.

Sverige

I Sverige äger landstingen alla undervisnings- och forskningssjukhus. Utbildningsdepartementet betalar universiteten en ersättning för merkostnader föranledda av medicinsk undervisning och forskning. Varje universitet betalar i sin tur ersättning till det egna landstinget, med vilket också staten har ingått ett avtal. Landstingen får själva bestämma på vilket sätt de använder anslagen, och de behöver inte redovisa för användningen av pengarna. Den ersättning som staten betalar universiteten uppgår för närvarande till ca 1 400 milj. Skr totalt (ca 970 milj. mk). Utbildningsdepartementet betalar ersättning också för merkostnader som föranleds av odontologisk undervisning och forskning. Ersättningsbeloppet är för närvarande ca 96 milj. Skr (ca 66 milj. mk).

För flera år sedan fördes förhandlingar om beloppet av den ersättning som staten anvisar för merkostnaderna för medicinsk undervisning och forskning. Ersättningsbeloppet bygger fortfarande på dessa förhandlingar. Ersättningen fördelas inte enligt hur mycket vetenskaplig forskning som bedrivs vid sjukhuset eller hur många läkare som utbildas. Ersättningens belopp justeras varje år, huvudsakligen enligt den allmänna pris- och löneutvecklingen. Vid utbetalningen av ersättningar beaktar staten inte forskningens standard eller kvantitet. Inom universitetet fördelas anslaget däremot enligt forskningens kvalitet och omfattning, t.ex. enligt antalet avhandlingar och publicerade artiklar.

Norge

Det norska social- och hälsodepartementet betalar fyra undervisningssjukhus en extra ersättning för medicinsk undervisning och forskning samt för införande och utveckling av ny vård- och behandlingspraxis och nya metoder. Ersättningen bestäms utifrån antalet medicine studerande som arbetar vid sjukhusen och antalet professorer vid universitetets medicinska fakultet. De senaste till buds stående uppgifterna är från 1990, då ersätt-

ningens totala belopp uppgick till 685 milj. Nkr. Ersättningen täckte 13,8–21,9 % av undervisningssjukhusens totala kostnader, dvs. mer än i Finland vid samma tid.

Danmark

I Danmark betalar staten ersättning för merkostnader som förorsakas av medicinsk och odontologisk undervisning. Efter förhandlingar med hälsovårdsministeriet fastställer undervisningsministeriet närmare regler för utbetalningen av ersättningen. Det nuvarande förfarandet togs i bruk 1994.

Finansieringen av universitetsundervisningen bestäms enligt antalet studerande. Anslaget är avsett för läkarnas grundutbildning. År 1996 är anslaget ca 195 milj. Dkr. Dessutom finansierar det danska hälsovårdsministeriet läkarnas specialiseringsutbildning med ca 20 milj. Dkr (ca 16 milj. mk). Detta anslag är avsett för teoretisk undervisning inom specialiseringsutbildningen.

De medel som anvisats för klinisk forskning och undervisning delas in i en undervisningsdel (55 %) och en forskningsdel (45 %). Storleken på andelarna bygger på ett politiskt beslut. De medel som är avsedda för forskning samlas på universiteten i en forskningsfond, och ur den delas anslag ut för klinisk forskning på basis av ansökan. Antalet medicine studerande påverkar inte beloppet på det anslag som universitetet får för forskning.

Universiteten kan avtala om undervisning som ordnas någon annanstans än vid universitetssjukhus genom särskilda lokala avtal. De lokala avtalen ingås mellan universitetets dekanus och ledningen för det amt i vars sjukhus man vill ordna undervisning. De lokala avtalen ger de medicinska fakulteterna synnerligen stora friheter att inom ramen för de ekonomiska resurserna besluta hur undervisningen skall ordnas.

Det danska hälsovårdsministeriet har dessutom egna medel avsedda för medicinsk forskning. År 1995 använde hälsovårdsministeriet sammanlagt ca 170 milj. Dkr (ca 136 milj. mk) till forskning. Dessa medel användes bl.a. till forskning inom klinisk epidemiologi och livsmedelsforskning.

Tyskland

I Tyskland varierar ersättningen till sjukhusen för undervisning och forskning från

delstat till delstat. Ersättningen baserar sig på ett avtal mellan universitetssjukhuset och undervisnings- eller ekonomiministeriet i respektive delstat. Ersättningen för undervisning och forskning utgör ca 20 % av undervisningssjukhusens driftsutgifter. Också andra sjukhus som deltar i undervisningen kan betalas ersättning för de kostnader som läkarutbildningen orsakar.

England

I England betalar hälsovårdsministeriet ersättning till undervisningssjukhusen för de merkostnader som läkarnas grundutbildning och forskning medför. Genom ersättningen förhindras att kostnaderna för undervisning och forskning överförs på priserna för vård och behandling. Ersättningsbeloppet räknas ut genom att undervisningssjukhusens mediankostnader jämförs med kostnaderna för andra sjukhus. I hela Storbritannien används 554,5 milj. £ (ca 4,2 mrd. mk) till ersättning för undervisning och forskning.

Hälsovårdsministeriet delar ut ersättningarna till hälsovårdsdistriktet i relation till antalet medicinska studerande inom distriktet. Distriktet delar ut pengar till de sjukhus som det har ingått undervisningsavtal med. Pengar kan delas ut till alla sjukhus som meddelar undervisning. Forskningsvolymen inverkar inte på ersättningsbeloppet. Enligt motiveringen till ersättningen anses den täcka undervisningssjukhusens kostnader för medicinsk undervisning och forskning samt de i jämförelse med andra sjukhus högre kostnaderna för apparatur och utrustning och en svårare patientstruktur.

Skottland

Skottlands hälsovårdsministerium delar ut ett årligt anslag som ersättning för merkostnader som förorsakas av undervisning och forskning till de hälsovårdsdistrikt inom vars område medicinsk undervisning och forskning ordnas. År 1995 uppgick det anslag som hälsovårdsdistriktet tilldelades till 93 milj. £ totalt (ca 635 milj. mk). Beloppet är i förhållande till invånarantalet så gott som exakt lika stort som den specialstatsandel som betalas till finländska universitetssjukhus. Hälsovårdsdistriktet delar ut anslagen till universitetssjukhusen efter att först ha förhandlat med de medicinska fakulteterna. Distriktet delar ut ett litet anslag också till

andra sjukhus som ordnar undervisning och forskning. Universitetssjukhusen använder ca 75 % av det anslag de får till läkarnas grundutbildning och 25 % till forskning.

Jämförelse med Finland

Den specialstatsandel som betalas till de finländska universitetssjukhusen följer i hög grad praxis i andra länder.

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

Målet är att ordna tillräckliga och högklassiga hälso- och sjukvårdstjänster till rimliga kostnader. Detta verkar lyckas när hälso- och sjukvårdspersonalen har en god och mångsidig utbildning och får vägledning i arbetet och när verksamheten bygger på bästa existerande forskningsrön. Under de senaste åren har man kraftigt betonat betydelsen av läkarvetenskap som bygger på forskningsrön som en grund för verksamheten inom hälso- och sjukvårdssystemet.

Syftet med propositionen är att stöda de hälsovårdspolitiska målen. En central utbildningspolitisk utgångspunkt för det förnyade verksamhetsprogrammet "Hälsa för alla år 2000" är att överföra läkarutbildningen från universitetssjukhusen till alla nivåer inom hälso- och sjukvården.

Enligt propositionen skall till en samkommun som är huvudman för ett universitetssjukhus på kalkylmässiga grunder betalas ersättning av statsmedel för läkarnas grund- och specialiseringsutbildning. Också andra verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården skall ha en chans att få ersättning med stöd av propositionen. Med en verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården avses i denna proposition sjukhus och hälsovårdscentraler med kommuner eller samkommuner som huvudmän, statens sinnessjukhus samt andra sjukhus.

Enligt förslaget skall universitetets medicinska fakultet besluta om läkarnas grund- och specialiseringsutbildning och var den skall ges. Ersättning betalas endast för utbildning som ingår i ett av universitetet godkänt undervisningsprogram.

Det nuvarande systemet för ersättning av tilläggsutbildning för läkare inom primärvården föreslås bli inbakat i reformen.

När grundutbildningen för läkare ges vid någon annan verksamhetsenhet inom hälso-

och sjukvården än ett universitetssjukhus betalar den samkommun som är huvudman för universitetssjukhuset ersättning till serviceproducenten.

Till andra än universitetssjukhus betalas kostnaderna för läkarnas specialiseringsutbildning, när specialiseringsutbildningen ges enligt ett utbildningsprogram och vid en verksamhetsenhet som den medicinska fakulteten har godkänt. Länsstyrelsen skall betala ersättning till de kommuner, samkommuner och andra serviceproducenter saken gäller halvårsvis i efterskott. Kommunerna, samkommunerna och de övriga serviceproducenterna skall enligt förslaget göra en anmälan om hur många utbildningsmånader som har utförts vid verksamhetsenheterna enligt ett utbildningsprogram och som den medicinska fakulteten kunde godkänna.

Den odontologiska utbildningen är som bäst under separat utredning, och avsikten är att också den skall berättiga till ersättning senare.

Avsikten är att kostnaderna för medicinsk, vårdvetenskaplig och annan anknytande och stödjande forskning på universitetsnivå som gäller utvecklandet av hälso- och sjukvården i hela landet inte skall bakas in i priserna på vård och behandling. Därför föreslås att kostnaderna för sådan forskning, nedan hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå, skall omfattas av ersättningen.

Samkommuner som är huvudmän för universitetssjukhus skall betalas ersättning direkt för kostnader förorsakade av forskningsverksamhet enligt ett reviderat poängsättningsystem. Poängsättnings systemet ändras i en riktning som betonar kvalitet på så sätt att när det tal som anger en vetenskaplig tidskrifts betydelse (impact-faktor) är större än fem ges fyra poäng för dess publikationer. För närvarande är det maximala poängtalet tre poäng.

Av den ersättning till universitetssjukhusen som anvisats för forskning skall minst en tredjedel gå till fristående forskningsprojekt. Projektfinansiering kan sökas av alla forskningsgrupper som inom ansvarsområdet för ett universitetssjukhus bedriver vetenskaplig forskning på universitetsnivå vid en verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården, om målet för deras forskning är främjande av hälsan, förebyggande av sjukdomar, diagnostik, vård och behandling, rehabilitering samt utveckling av systemet för hälso- och sjukvård. När projektfinansiering beviljas

bör bedömningen bygga på projektets vetenskapliga nivå och dess särskilda betydelse med tanke på en utveckling av hälso- och sjukvården i hela landet. Universitetssjukhusen bör tillsätta en arbetsgrupp med minst fem medlemmar att behandla projektfinansieringen. I gruppen bör ingå sakkunniga inom åtminstone medicin och vårdvetenskap. Minst två sakkunniga bör sakna bindning till universitetssjukhuset, och den ena av dem bör komma från ett annat sjukvårdsdistrikt inom ansvarsområdet. Vid sådana ansökningar om pengar till forskningsprojekt som överskrider 500 000 mk bör endast utomstående sakkunniga anlitas vid utvärderingen.

Universiteten skall meddela social- och hälsovårdsministeriet antalet forskningsrapporter som utarbetats och publicerats vid universitetssjukhusen. Social- och hälsovårdsministeriet fastställer vikten av läkarexamina och de vetenskapliga publikationerna samt deras pris per enhet och meddelar övriga föreskrifter om grunderna för och användningen av ersättningen. En samkommun som är huvudman för ett universitetssjukhus skall använda den ersättning den får till att betala kostnader för hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå vid någon annan verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården.

3. Propositionens verkningar

Enligt förslaget skall samkommuner som är huvudmän för universitetssjukhus betalas ersättning för läkarnas grund- och specialiseringsutbildning enligt antalet läkarexamina. Läkarnas grundutbildning och specialistutbildning skall ersättas med 290 milj. mk, vilket motsvarar den nuvarande ersättningsnivån. Länsstyrelsen betalar ersättning utgående från de medicine licentiatexamina och specialistexamina som avlagts under de tre senaste åren från vilka uppgifter finns att tillgå. Precis som nu är det länsstyrelsen som betalar ersättningen. Eftersom utbildningen i hälso- och sjukvård, företagshälsovård och allmän medicin huvudsakligen ges någon annanstans än vid universitetssjukhus, bör dessa inte längre få räkna in examina inom dessa utbildningsprogram i de poäng som berättigar till ersättning. Om ett universitetssjukhus ändå ger denna utbildning, betalas ersättning för de kostnader den medför enligt utbildningsmånaderna för specialistutbildningen, precis som i fråga om andra

verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården. Ersättningsnivån föreslås 1997 vara 6 000 mk per utbildningsmånad. Specialisternas administrativa kompetens skall inte längre omfattas av ersättningen. Ändringar i antalet personer som får utbildning påverkar ersättningsbeloppet.

När grundutbildning ges vid någon annan verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården än ett universitetssjukhus, t.ex. en hälsovårdscentral, ersätter den samkommunen som är huvudman för universitetssjukhuset kommunen eller samkommunen i fråga för grundutbildningen med den ersättning som den har fått utgående från läkarexamina. I utredningsman Jussi Huttunens rapport om utvecklandet av systemet med specialstatsandelar för universitetssjukhusen (social- och hälsovårdsministeriets arbetsgrupps-PM 1996:3) beräknas dessa kostnader uppgå till 3—4 milj. mk per år.

För ersättningen av de merkostnader som specialistutbildningen åsamkar andra enheter inom hälso- och sjukvården behövs uppskattningsvis ca 35 milj. mk. Ca 480 läkare beräknas årligen få specialiseringsutbildning utanför universitetssjukhusen. Ersättningen föreslås 1997 uppgå till 6 000 mk per månad. Ersättningen per utbildningsmånad är densamma för alla verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården.

En förutsättning för att läkarnas grund- och specialiseringsutbildning skall ersättas är att utbildningen ingår i ett utbildningsprogram som den medicinska fakulteten har godkänt.

Tilläggsutbildningen inom primärvården ersätts på årsnivå på samma sätt som 1996. År 1997 beräknas 900 utexaminerade läkare behöva arbetsmöjligheter med tanke på tilläggsutbildningen inom primärvården. Ersättningens storlek fastställs årligen genom ett beslut av social- och hälsovårdsministeriet. År 1997 skall ersättningen enligt förslaget uppgå till 6 000 mk i månaden per person som utbildas. Ersättningens totala belopp uppgår till 64,8 milj. mk.

Eftersom propositionen innehåller ett förslag om att också andra än samkommuner som är huvudmän för universitetssjukhus skall betalas ersättning för läkarutbildning, innebär det att en andel på uppskattningsvis 35 milj. mk, vilket motsvarar kostnaderna för den utbildning som ges vid andra verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården, avskiljs för detta ändamål från den statsan-

del som avsetts för social- och hälsovårdsministeriets driftskostnader.

Förslaget om att samkommuner som är huvudmän för universitetssjukhus skall betalas ersättning för kostnaderna för hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå innebär att rätten till ersättning utvidgas till att gälla inte bara medicinsk forskning utan också annan hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå. Vidare kan anslaget användas inom universitetssjukhusets hela specialansvarsområde genom att universitetssjukhusen samordnar forskningen inom området och genom att också hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå som bedrivs vid andra verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården än vid universitetssjukhus på det sätt som parterna avtalar sinsemellan kan finansieras av den samkommunen som är huvudman för universitetssjukhuset med den ersättning av statsmedel som samkommunen får för forskningsverksamhet. Ersättningen för kostnader orsakade av hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå föreslås 1997 vara 360 milj. mk.

Universitetssjukhusen skall med en separat kalkyl som inkluderas i tilläggsuppgifterna till resultaträkningen visa hur de har använt ersättningen av statsmedel. Av kalkylen skall det särskilt framgå hur de anslag som var avsedda för läkarutbildning och medicinsk och annan hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå har använts. På grund av det utvecklingsarbete som metoderna för kostnadsberäkning kräver skall universitetssjukhusen enligt förslaget senast vid ingången av 1998 övergå till separat budgetering i fråga om undervisning och forskning. Ersättningen kunde användas till anskaffning av apparatur som behövs för forskning.

Vid beräkningen av ersättningsnivån har utgångspunkten varit den undersökning som våren 1996 blev klar vid Stakes. Som stöd för reformen av ersättningssystemet utreddes i undersökningen vilka kostnader utbildningen och forskningen åsamkar sjukhusen. Enligt denna ekonometriska undersökning, som bygger på de uppgifter sjukhusen lämnat, motsvarar fördelningen av kostnaderna mellan utbildning och forskning i stort sett det nuvarande förhållandet i fråga om fördelningen av ersättningar av statsmedel, och ersättningsnivån, 650 milj. mk, motsvarar nivån på de kostnader som utbildning och forskning åsamkar universitetssjukhusen. Enligt kalkylen uppgår universitetssjukhu-

sens totala kostnader för utbildning och forskning till 638—664 milj. mk, beroende på beräkningsmodell. Den största osäkerheten i undersökningen gäller beräkningen av de kostnader som undervisningen medför. Undersökningen kunde inte ge en tillförlitlig uppskattning av fördelningen av utbildningskostnaderna mellan läkarnas grundutbildning och specialistutbildningen. Enligt utredningen finns det ingen skillnad mellan universitetssjukhusen och andra sjukhus när det gäller specialiseringsutbildningen för assistentläkare.

Länsstyrelsernas arbetsbörda ökar i någon mån om utbetalningen av ersättningar sköts via dem. Detta har dock inga betydande verkningar i fråga om statsfinanser, organisation eller personal.

4. Beredningen av propositionen

Enligt uttalandet i riksdagens svar på regeringens proposition med förslag till lag om ändring av 47 § lagen om specialiserad sjukvård förutsatte riksdagen att regeringen utreder hur stora extra kostnader sjukvårdsdistrikt som är huvudman för ett universitetssjukhus åsamkas av undervisningen i vårdvetenskap och annan hälsovårdsundervisning på universitetsnivå samt vetenskaplig forskning. Enligt uttalandet bör regeringen låta bereda förslag till ändringar i lagen om specialiserad sjukvård om hur dessa kostnader skall beaktas vid fördelningen av statens medel som ersättning till samkommuner för sjukvårdsdistrikt. Riksdagen förutsatte vidare att regeringen låter utreda hur stora andra extra kostnader undervisningen och forskningen åsamkar sjukvårdsdistrikten och hur de skall ersättas.

Frågan har utretts av den arbetsgrupp som social- och hälsovårdsministeriet tillsatte att utreda specialstatsandelen till universitetssjukhus (social- och hälsovårdsministeriets arbetsgrupps-PM 1995:8).

För den fortsatta beredningen av ärendet utnämnde social- och hälsovårdsministeriet överdirektör Jussi Huttunen till utredningsman med uppgift att bereda ett förslag till revidering av ersättningssystemet när det gäller utbildning av läkare och vetenskaplig forskning inom hälso- och sjukvården. Kostnaderna för utbildning och forskning utredes av Stakes.

Enligt den allmänna motiveringen till budgetpropositionen för 1996 bereds revidering-

en av ersättningssystemet när det gäller läkarutbildning och vetenskaplig forskning inom hälso- och sjukvården så att den kan genomföras vid ingången av 1997.

Propositionen bygger på ett förslag från utredningsmannen och den sakkunniggrupp han tillsatt för uppgiften samt på den promemoria av den arbetsgrupp som dryftat specialstatsandelarna, vilken utgör utgångspunkt för förslaget. Förslagen är enhälliga.

Utredningsman Heikki Koski har i sitt förslag om uppgiftsfördelningen mellan staten och kommunerna och om statsandelssystemet (inrikesministeriets kommunavdelning, publikation 6/1996) föreslagit att ersättning för läkarutbildningen skall betalas också till andra än universitetssjukhus genom att en andel som motsvarar merkostnaderna om 35 milj. mk för denna utbildning avskiljs från den statsandel till kommunerna som är avsedd för driftskostnaderna inom social- och hälsovården. Stakes kostnadskalkyler har använts vid utvärderingen av propositionens ekonomiska verkningar.

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid social- och hälsovårdsministeriet.

Skriftliga utlåtanden om utkastet till proposition har inhämtats av undervisningsministeriet, rättsskyddscentralen för hälsovården, Forsknings- och utvecklingscentralen för social- och hälsovården, folkhälsoinstitutet, institutet för arbetshygien, delegationen för yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården, länsstyrelserna, Nylands, Norra Savolax, Norra Österbottens, Birkalands, Egentliga Finlands, Syd-Österbottens, Södra Karelen, Mellersta Österbottens, Mellersta Finlands, Kymmenedalens, Lapplands, Länsi-Pohja, Södra Savolax, Päijät-Häme, Östra Savolax, Vasa, Kajanalands och Norra Karelen sjukvårdsdistrikt, Helsingfors universitetscentralsjukhus, Barnets Borgs sjukhus, Niuvanniemi sjukhus, Sjukhuset Orton (Invalidstiftelsens sjukhus), Reumastiftelsens sjukhus, hälsovårdsverken i Helsingfors, Åbo och Kuopio, social- och hälsovårdsverken i Kotka och Uleåborg, hälsovårdscentralerna Puolangan terveyseskus, Seinäjoen seudun terveyseskus och Sydän-Suomen terveyseskus, samkommunen för folkhälsoarbetet i Pielavesi och Keitele, av Helsingfors, Jyväskylä, Kuopio, Uleåborg, Tammerfors, Åbo och Vasa universitet, Finlands Akademi, Finlands Kommunförbund, Finlands Läkarförbund, läkarsällskapet Suo-

malainen Lääkäri-seura Duodecim, Hälso- och socialvårdens fackorganisation Tehy rf, Finlands sjuksköterskeförbund, Yngre Läkares Förening och Överskötareföreningen. Finansministeriet har meddelat att det tillstyrker förslaget.

I allmänhet ansågs i utlåtandena att utkastet till proposition var ett steg i rätt riktning och möjligt att genomföra. I många utlåtanden hänvisades till att utredningsman Jussi Huttunens rapport bör följas mera noggrant än vad som föreslogs. Vidare föreslogs att lagförslagen skulle göras klarare.

Största delen av ändringsförslagen i utlåtandena har beaktats vid den fortsatta beredningen av propositionen.

5. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

I propositionen föreslås att 5 och 6 kap. lagen om statsandelar till kommunerna (688/92) skall tillämpas i frågor som gäller betalning av ersättning och annat förfarande samt sökande av ändring. Regeringen avlåter en proposition om en reform av statsandels-systemet i anslutning till budget propositionen för 1997. I det sammanhanget föreslås att en ny lag om statsandelar till kommunerna skall stiftas. Om den föreslagna reformen genomförs måste hänvisningen i 47 b § till lagen om statsandelar till kommunerna ändras.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslagen

1.1. Lagen om specialiserad sjukvård

47 §. Med stöd av paragrafen betalas till samkommunen för ett sjukvårdsdistrikt i vilket det finns ett universitetssjukhus på kalkylmässiga grunder ersättning av statsmedel för de extra kostnader som läkarutbildningen och den medicinska forskningen medför.

Enligt den föreslagna ändringen av paragrafen skall enligt 1 mom. till samkommunen för ett sjukvårdsdistrikt i vilket det finns ett universitetssjukhus på kalkylmässiga grunder betalas ersättning av statsmedel för kostnader som föranleds av grund- och specialiseringsutbildning för läkare samt av hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå. I fråga om utbildningen skall ersättningen basera sig på det vägdade antalet läkarexamina och i fråga om forskningen på det vägdade antalet vetenskapliga publikationer. Universitetet skall kalenderårsvis meddela social- och hälsovårdsministeriet antalet examina samt antalet forskningsrapporter som utarbetats och publicerats vid universitetssjukhuset. Eftersom ersättningsfrågorna när det gäller läkarutbildningen och den vetenskapliga forskningen vid enheterna för hälso- och sjukvård hör till social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde, föreslås för att eventuella oklarheter skall kunna undvikas att social- och hälsovårdsministeriet nämns i momentet som behörigt ministerium.

I 2 mom. stadgas att universitetssjukhusen skall samordna den hälsovetenskapliga forskning på universitetsnivå som bedrivs vid hälso- och sjukvårdens andra verksamhetsenheter inom specialansvarsområdet tillsammans med dessa enheter. Till kostnaderna för sådan forskning använder den samkommun som är huvudman för ett universitetssjukhus den ersättning den får.

47 a §. Enligt 1 mom. skall den samkommun som är huvudman för universitetssjukhuset med stöd av den nya paragrafen betala ersättning till den samkommun, kommun eller övriga serviceproducent saken gäller, om grundutbildning för läkare ges vid någon annan verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården än vid ett universitetssjukhus.

Med stöd av 2 mom. skall länsstyrelsen på

kalkylmässiga grunder betala ersättning av statsmedel för läkares specialiseringsutbildning enligt ett utbildningsprogram som universitetet har godkänt, om utbildningen ges vid andra verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården än vid universitetssjukhus. Antalet utbildningsmånader föreslås utgöra grund för ersättningen.

De nuvarande stadgandena om tilläggsutbildning inom primärvården föreslås utgöra 3 mom.

47 b §. Enligt den nya paragraf som föreslås i lagen skall social- och hälsovårdsministeriet meddela närmare föreskrifter om grunderna för ersättningarna och om användningen av ersättning som är avsedd för forskning. Länsstyrelsen betalar ersättningen till den samkommun som är huvudman för universitetssjukhuset. Enligt paragrafen betalar länsstyrelsen halvårsvis till en kommun eller samkommun eller någon annan serviceproducent som är huvudman för ett sjukhus eller en hälsovårdscentral ersättning för läkarnas specialiseringsutbildning utgående från en anmälan som kommunen, samkommunen eller någon annan serviceproducent har gjort och som universitetet har godkänt. När det gäller tilläggsutbildning för läkare inom primärvården föreslås att länsstyrelsen halvårsvis betalar ersättning till kommunen eller samkommunen utifrån en anmälan som de gör.

I övrigt skall i fråga om betalning av ersättning, övrigt förfarande och ändrings sökande tillämpas vad som stadgas i 5 och 6 kap. lagen om statsandelar till kommunerna (688/92).

50 §. Paragrafen föreslås bli upphävd som obehövlig, eftersom stadgandena om ersättning av kostnaderna för tilläggsutbildning för läkare inom primärvården skrivs in i 47 a §.

Ikraftträdelsestadgandet

För att ersättning för läkarutbildning skall kunna betalas också till andra än samkommuner som är huvudmän för universitetssjukhus föreslås att en andel som motsvarar kostnaderna för den utbildning som andra verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården ger, uppskattningsvis 35 milj. mk, avskiljs från den statsandel som är avsedd för

driftskostnaderna inom social- och hälsovården.

1.2. Folkhälsolagen

På grund av de föreslagna 47 a och 47 b §§ i lagen om specialiserad sjukvård föreslås att hänvisningsstadgandet i 40 § ses över.

1.3. Lagen om Helsingfors universitetscentralsjukhus

På grund av de föreslagna 47, 47 a och 47 b §§ i lagen om specialiserad sjukvård föreslås att hänvisningsstadgandet i 7 § ses över.

2. Närmare stadganden och bestämmelser

Enligt den föreslagna 47 b § lagen om specialiserad sjukvård skall social- och hälsovårdsministeriet meddela närmare föreskrifter om grunderna för och användningen av ersättning för kostnader som orsakats av läkarutbildning och hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå.

3. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 1997.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring av lagen om specialiserad sjukvård**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 1 december 1989 om specialiserad sjukvård (1062/89) 50 §, sådan den
 lyder i lag av den 28 november 1994 (1068/94),
ändras 47 §, sådan den lyder i lag av den 3 december 1993 (1087/93),
fogas till lagen nya 47 a och 47 b §§, som följer:

47 §

Till samkommunen för ett sjukvårdsdistrikt i vilket det finns ett universitetssjukhus betalas ersättning av statsmedel för kostnader som förorsakas av grund- och specialiseringsutbildning för läkare samt av hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå som bedrivs vid verksamhetsenheter för hälso- och sjukvård inom universitetssjukhusets specialansvarsområde. I fråga om utbildningen baserar sig ersättningen på det vägda antalet examina och i fråga om forskningen på det vägda antalet vetenskapliga publikationer. Varje universitet meddelar kalenderårsvis social- och hälsovårdsministeriet antalet examina samt antalet forskningsrapporter som utarbetats och publicerats vid universitetssjukhuset.

Hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå kan bedrivas inte enbart på ett universitetssjukhus utan också vid andra verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården. Universitetssjukhuset samordnar sådan forskning tillsammans med de övriga verksamhetsenheterna inom hälso- och sjukvården. Ersättning som betalats till en samkommun som är huvudman för universitetssjukhuset används till kostnader som en annan verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården åsamkats för sådan forskning.

47 a

När grundutbildning för läkare ges vid någon annan verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården än vid ett universitetssjukhus, betalar den samkommun som är huvudman för universitetssjukhuset ersättning till den samkommun eller kommun eller till någon annan serviceproducent som saken gäller.

I fråga om andra verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården än universitetssjukhus som ett universitet anlitar för specialiseringsutbildning för läkare betalas på kalkylmässiga grunder ersättning av statsmedel för kostnader som föranleds av specialiseringsutbildning enligt ett utbildningsprogram som universitet har godkänt. Ersättningen baserar sig på antalet utbildningsmånader som utförts.

Till en kommun eller samkommun som är huvudman för ett sjukvårdsdistrikt eller en hälsovårdscentral betalas på kalkylmässiga grunder ersättning av statsmedel för kostnader som föranleds av utbildning enligt 4 § förordningen om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården (1435/93). Ersättningen bygger på antalet läkare och utbildningsmånader.

47 b

Social- och hälsovårdsministeriet bestämmer vikten av läkarexamina och de vetenskapliga publikationerna samt deras pris per enhet och meddelar andra föreskrifter om ersättningsgrunderna och användningen av ersättning som är avsedd för forskning. Länsstyrelsen betalar ersättning till en samkommun som är huvudman för ett universitetssjukhus. Länsstyrelsen betalar halvårsvis till en kommun eller samkommun eller någon annan serviceproducent som är huvudman för ett sjukhus eller en hälsovårdscentral ersättning för läkarnas specialiseringsutbildning utgående från en anmälan som kommunen, samkommunen eller någon annan serviceproducent har gjort och som universitetet har godkänt. Länsstyrelsen betalar halvårsvis ersättning för tilläggsutbildning för läkare inom primärvården till kom-

munen eller samkommunen på grundval av en anmälan som kommunen eller samkommunen gör. I övrigt skall i fråga om betalning av ersättning, övrigt förfarande och ändringssökande tillämpas vad som stadgas i 5 och 6 kap. lagen om statsandelar till kommunerna (688/92).

Denna lag träder i kraft den 199 .

Utan hinder av vad som stadgas i 10 § 2 och 3 mom. och 18 § lagen om planering av och statsandel för social- och hälsovården (733/92) samt 4 § och 6 § 1 mom. lagen om statsandelar till kommunerna (688/92) minskas statsandelarna till kommunerna för driftskostnaderna inom social- och hälsovården med 35 miljoner mark med anledning av att denna lag träder i kraft.

2.

Lag**om ändring av 40 § folkhälsolagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 40 § folkhälsolagen av den 28 januari 1972 (66/72), sådant detta lagrum lyder ändrat genom lag av den 28 november 1994 (1067/94), som följer:

40 §

Till en kommun eller samkommun som upprätthåller en hälsovårdscentral betalas ersättning för kostnader som föranleds av

läkarutbildning och hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå enligt vad som stadgas i 47, 47 a och 47 b § lagen om specialiserad sjukvård.

Denna lag träder i kraft den 199 .

3.

Lag**om ändring av 7 § lagen om Helsingfors universitetscentralsjukhus**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 7 § lagen den 1 december 1989 om Helsingfors universitetscentralsjukhus (1064/89), sådant detta lagrum lyder i lag av den 28 november 1994 (1069/94), som följer:

7 §

Ersättning av statsmedel

betalar ersättning för läkarnas grundutbildning och forskning enligt vad som stadgas i 47, 47 a och 47 b § lagen om specialiserad sjukvård.

För kostnaderna för ordnande av läkarutbildning och hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå betalas till samkommunen ersättning av statsmedel, och samkommunen

Denna lag träder i kraft den 199 .

Helsingfors den 27 september 1996

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister *Terttu Huttu-Juntunen*

1.

Lag

om ändring av lagen om specialiserad sjukvård

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 1 december 1989 om specialiserad sjukvård (1062/89) 50 §, sådan den lyder i lag av den 28 november 1994 (1068/94),
ändras 47 §, sådan den lyder i lag av den 3 december 1993 (1087/93),
fogas till lagen nya 47 a och 47 b §§, som följer:

Gällande lydelse

47 §

Till samkommunen för ett sjukvårdsdistrikt i vilket det finns ett universitetssjukhus betalas på kalkylmässiga grunder ersättning av statsmedel för de extra kostnader som läkarutbildningen och den medicinska forskningen medför. Beträffande undervisningen baserar sig ersättningen på det vägda antalet examina och beträffande forskningen på det vägda antalet vetenskapliga publikationer. *Rättskyddscentralen för hälsovården meddelar kalenderårsvis antalet examina till social- och hälsovårdsministeriet.* Den medicinska fakulteten i varje universitet meddelar kalenderårsvis till social- och hälsovårdsministeriet antalet forskningsrapporter som utarbetats och publicerats vid universitetssjukhuset. *Social- och hälsovårdsministeriet bestämmer läkarexamina och de vetenskapliga publikationernas vägda värden och enhetspriser samt utfärdar övriga föreskrifter för beräkning av ersättningen.*

Om något annat sjukhus som samkommunen svarar för än ett sådant som nämns i 1 mom. eller någon del därav, i en omfattning som anges genom förordning används för läkarutbildning och medicinsk forskning, betalas samkommunen för sjukvårdsdistriktet ersättning av statsmedel enligt de i 1 mom. fastställda beräkningsgrunderna.

Föreslagen lydelse

47 §

Till samkommunen för ett sjukvårdsdistrikt i vilket det finns ett universitetssjukhus betalas ersättning av statsmedel för kostnader som förorsakas av grund- och specialiseringsutbildning för läkare samt av hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå som bedrivs vid verksamhetsenheter för hälso- och sjukvård inom universitetssjukhusets specialansvarsområde. I fråga om utbildningen baserar sig ersättningen på det vägda antalet examina och i fråga om forskningen på det vägda antalet vetenskapliga publikationer. *Varje universitet meddelar kalenderårsvis social- och hälsovårdsministeriet antalet examina samt antalet forskningsrapporter som utarbetats och publicerats vid universitetssjukhuset.*

Hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå kan bedrivas inte enbart på ett universitetssjukhus utan också vid andra verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården. Universitetssjukhuset samordnar sådan forskning tillsammans med de övriga verksamhetsenheterna inom hälso- och sjukvården. Ersättning som betalats till en samkommun som är huvudman för universitetssjukhuset används till kostnader som en annan verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården åsamkats för sådan forskning.

47 a

När grundutbildning för läkare ges vid någon annan verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården än vid ett universitetssjuk-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

hus, betalar den samkommun som är huvudman för universitetssjukhuset ersättning till den samkommun eller kommun eller till någon annan serviceproducent som saken gäller.

I fråga om andra verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården än universitetssjukhus som ett universitet anlitar för specialiseringsutbildning för läkare betalas på kalkylmässiga grunder ersättning av statsmedel för kostnader som föranleds av specialiseringsutbildning enligt ett utbildningsprogram som universitet har godkänt. Ersättningen baserar sig på antalet utbildningsmånader som utförts.

Till en kommun eller samkommun som är huvudman för ett sjukvårdsdistrikt eller en hälsovårdscentral betalas på kalkylmässiga grunder ersättning av statsmedel för kostnader som föranleds av utbildning enligt 4 § förordningen om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården (1435/93). Ersättningen bygger på antalet läkare och utbildningsmånader.

47 b

Social- och hälsovårdsministeriet bestämmer vikten av läkarexamina och de vetenskapliga publikationerna samt deras pris per enhet och meddelar andra föreskrifter om ersättningsgrunderna och användningen av ersättning som är avsedd för forskning. Länsstyrelsen betalar ersättning till en samkommun som är huvudman för ett universitetssjukhus. Länsstyrelsen betalar halvårsvis till en kommun eller samkommun eller någon annan serviceproducent som är huvudman för ett sjukhus eller en hälsovårdscentral ersättning för läkarnas specialiseringsutbildning utgående från en anmälan som kommunen, samkommunen eller någon annan serviceproducent har gjort och som universitetet har godkänt. Länsstyrelsen betalar halvårsvis ersättning för tilläggsutbildning för läkare inom primärvården till kommunen eller samkommunen på grundval av en anmälan som kommunen eller samkommunen gör. I övrigt skall i fråga om betalning av ersättning, övrigt förfarande och ändringssökande tillämpas vad som stadgas i 5 och 6 kap. lagen om statsandelar till kommunerna (688/92).

Gällande lydelse

50 §

Till en kommun eller samkommun som upprätthåller ett sjukvårdsdistrikt betalas enligt kalkylerade grunder av statsmedel ersättning för kostnader som föranleds av utbildning enligt 4 § förordningen om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården (1435/93). Sjukvårdsdistriktets samkommun anmäler halvårsvis till länsstyrelsen vilka läkare som har utbildats vid sjukhuset samt antalet utbildningsmånader. På basis av anmälan betalar länsstyrelsen ersättning till den kommun eller samkommun som upprätthåller sjukvårdsdistriktet. Grunderna för beräkningen av ersättningen fastställs årligen av social- och hälsovårdsministeriet.

Föreslagen lydelse

50 §

(upphävs)

Denna lag träder i kraft den 199 .

Utan hinder av vad som stadgas i 10 § 2 och 3 mom. och 18 § lagen om planering av och statsandel för social- och hälsovården (733/92) samt 4 § och 6 § 1 mom. lagen om statsandelar till kommunerna (688/92) minskas statsandelarna till kommunerna för driftskostnaderna inom social- och hälsovården med 35 miljoner mark med anledning av att denna lag träder i kraft.

2.

Lag**om ändring av 40 § folkhälsolagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 40 § folkhälsolagen av den 28 januari 1972 (66/72), sådant detta lagrum lyder ändrat genom lag av den 28 november 1994 (1067/94), som följer:

Gällande lydelse

40 §

Till en kommun eller samkommun som upprätthåller en hälsovårdscentral betalas enligt kalkylerade grunder av statsmedel ersättning för kostnader som föranleds av utbildning enligt 4 § förordningen om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården (1435/93). Den kommun eller samkommun som håller en hälsovårdscentral anmäler halvårsvis till länsstyrelsen vilka läkare som har utbildats vid hälsovårdscentralen samt antalet utbildningsmånader. På basis av anmälan betalar länsstyrelsen ersättning till den kommun eller samkommun som upprätthåller hälsovårdscentralen. Grunderna för beräkningen av ersättningen fastställs årligen av social- och hälsovårdsministeriet.

Föreslagen lydelse

40 §

Till en kommun eller samkommun som upprätthåller en hälsovårdscentral betalas *ersättning för kostnader som föranleds av läkarutbildning och hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå enligt vad som stadgas i 47, 47 a och 47 b § lagen om specialiserad sjukvård.*

Denna lag träder i kraft den 199 .

3.

Lag**om ändring av 7 § lagen om Helsingfors universitetscentralsjukhus**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 7 § lagen den 1 december 1989 om Helsingfors universitetscentralsjukhus
(1064/89), sådant detta lagrum lyder i lag av den 28 november 1994 (1069/94), som följer:

Gällande lydelse

7 §

Ersättning av statsmedel

För kostnaderna för ordnande av verksamheten betalas till samkommunen och till samkommunen *Barnets Borg*, som utgör en särskild samkommun, ersättning av statsmedel enligt 47 § 1 mom. och 50 § lagen om specialiserad sjukvård.

Föreslagen lydelse

7 §

Ersättning av statsmedel

För kostnaderna för ordnande av läkarutbildning och hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå betalas till samkommunen ersättning av statsmedel, och samkommunen betalar ersättning för läkarnas grundutbildning och forskning enligt vad som stadgas i 47, 47 a och 47 b § lagen om specialiserad sjukvård.

Denna lag träder i kraft den 199 .